

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Yefeh to'ar

Yāfe, Šemû'el Ben-Yiṣḥāq

יזנכשא < הפי לאומש

Zultsbakh, 448 [1687 oder 1688]

Vorwort

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-11044

הקדמת בן בנו של הרב המחבר ולזה על ספר יפה תאר לו

יאציל הבורא והיוצר המושג

שפג אצילות הפעתו עליו ויתן לו כח והזון לחמה לחלל ולספר צדקות ה' אשר
 לו נאה לברך וי' אברך את העל כל אשר פלגו כרוב רחמי וחסדיו פלאות
 העבודה עבודת הקדש בהעמקה ספרי הרב אנדול מר וקניצ'ול ועומס בן כסחורה כי טוב כחורה וספרו וזכרו וספרו על התורה ועל
 והצלה על ירוח י' לרדוך ספעמי אבותי לרגל המלאכה כי רבה היא הוציא לאור העלויות חכמת הכנאזיאל הרפוס ספר **יפה**
עינים רדושים לכל הפצוים טידי שבת בשבתו וכמה זמנה מהסת' לאשר אין לאל ידם לפנות וברה לו ה' לטובה . על משכבו
 בליות ועירוני רעיוני ויצא הרוח מלפני י' הנה י' רבר כי ועירוני לש אשר יעור משנהו ויאמר לי מה לך נרם מהי תקום לעשות
 כונים לפלאכת השמים והסך נסכים ולבונה זכתי לאלהי יצחק אביך ופיץ מעינות הורף הנוצה שכות את הרבים ונספת ונס כלתה
 גפש התכמים השלמים וכן רבים בעלי בתים יום יום אליך ירושון ללא דברי חפץ בפירוש הארבעה ספרים אחרים וחמש סגולות
 דראות את הדרך ויכו. מו ואת הפעשה אשר יעשון במלאכה יפה צרו סווקקה שבעתים כי לא יום יחכמו להבין ולהורות דברי
 חכמים וחידותם שספר מרש רבה כאשר הנדיל עצה המלא הוש הגאון פאר הרור והררו הרב הנדול החכם השלם כמחבר
שמואל יפה ז' ולמר ונקר זה קנה חכמה חכמה נפלאה לת הוא מעיני כל הי כאשר יצרון יצרון על פי הראיה תחלת
 דברי פיהו הן בספר **יפה תאר** עספר כראשית רבה כי ברא שיתון על השאמרים ההם העמוק ס
 בכתן מהלכים בין העומרים אצל הנדרות ההם אשר לרוב עומקן

דרכים מניס ונתן לב חרש רוח להולכים
 שללו כעופרת בטים ארורים והרב המחבר בהכמתו נתן עינים לעור ססנקוב למישור והרכסים לבקצה ואתה עתה ברא וברעא ראובך
 לסח לא הצא לעשות סמוכות לזכות את הרבים ולבקש להביא אל הרפלאר ספריו ולסח לא תרדוך ער חובה המוסלת עלך וברעא ראובך
 תורה דברא מוכה אבא כי אין וולתך לנאול ולמה תשיב אחר ימינך כי שפס האנולה ועליך המלאכה לתחיל ולנסור לסח אחרת
 ער בוש . ואתה ה' שששת את כל כלי משכתי ברוב שרפי בקרכי נמי ברעתי להוציא המלאכה לתחיל ולנסור לסח אחרת
 ביה נטשתי את נחלתי היא האשה אשר שכתתי ברוב שרפי בקרכי נמי ברעתי להוציא המלאכה לתחיל ולנסור לסח אחרת
 דרך ליגורני שם אבותי יחלמן עם בני יחירי ואתנות מרועי ועמי ש' ספרו היפה תאר וספר יפה ענה על המש מנילות ארעהא
 הרפוס מהוני ואוני כי ער הנה עורטי ת' אכני בדרך נחני הוסן מן בתולותי וקורותי בקורת בית הבר ועינולו הנת ררך לי
 אנולל הכלים נפלו לו בנעימים כי נפלתו בירי ארונים קשים שורדי וכוונם בוויי בחר בוויי כי פועל בני כים צרה ספינות
 גיואיריליש הצוררים וארבים ושללו אותנו אכלנו הממוני והוריהו לא רוד' ואחרי אשר הוציא ספר יפה ענה על המש מנילות ארעהא
 לחס העצבים גם שם לא הנה לנו כי אלה התמאים בנפשותם יעשו עליונות כלב הורש מששבור אין טרפה וספרו כלבם גנים
 יחא נלכנר לאב ובנים ונשרפה לשרפד. והוציאנו ערומים סכסכל כיר השרפה ולכלענו חיים כפשע כינינו וביין הסות
 ולולו ה' עזרתה לנו ספעט שכנה דומס נפשנו אינו נא לנו כחטאנו מין למשיסה יעקב הלא ה' . ברוך ה' שלא נגננו טרף לשיבות
 וברוך הנותן ליעקב כח . והספרים הנל' אף גם זאת בחיותם בארץ אויהם אויבינו פלילים לא מאסתים ולא געלתים לכלותם ח'ו
 יהיו לנס והצלתים לא בצרתי כי אם בזכות הרב המחבר מר וקניצ'ול היא שעמרתה לי להחיותני כיום חור . עתה אמרת יענה
 לעשות לה' אחרו שיצאחו משעבוד לנאולה ובאתי פה קונטנסטי נא הענה עיר ואם בישראל כיצר לי המקום והוסן כי הכסף אול
 מבלי והשש כתיבנקה לחוקאת ברק הביר כי איככה אוכל וראית כמה ספוארת מוננת בקין וזית מכל מקום וחוסי כי הכסף אול
 שמים זו לתת המלה להתחיל אל הרפוס מהארבעה ספרים ספר **יקום רבה** לחיותו היותר קטן ויותר נקל להוציא ומי יודע
 אוירי והונני האל נהייתי לתן ולחסד ולרחמים לפני שרים רבים
 יהיו נפשי לעזרני באיוו הלואה כסף לחוק יד' במלאכה הואת לתת לי שלים הרפוס אלו הארבעה ספרים ותקרא המלוה על שם
 כאשר כה עשו והצליחו גם עשו פרי בהי' מורי וקני הרב המחבר ז' וההרפוס ספר כראשית כנראה בחקר ספר הספר הנל' ואם
 אמצא חן וולו יהי כן גם אני אשמור להעלות וברון המסויעים לסגור' בסוף הספר חרות בעש כחול ועופרת לסען על טוב
 יזכר שם והלך לפניו סרקתם עוסרת לער . ואם ההלואה סתגור' עם אשר יעיר ה' את רוחם תהיה מנה ראיה ורצונה
 להחכר באופן שיוסיפו וינדלו כח בגבורה שלי לסעיני שאוכל לעשות מלאכה הארת כמות הרשות יהיו כיתר שאר סרפוס
 פראנקי' אה כי אין יצא כלי למעשה נאה ובתקבל באותיות יפות וצדומות כל' ואת למעינים בהם הנה סכרם אהם ופעולתם בסמוק
 שאין היר שולט בו ופרי מעלליהם יאכלו לעולם שכול טוב והקין יהיה צר ומונע ע' להחיותו ולכלעניו המלוים כמכירת ספרים
 בע' : עתה אצאנא לקראת חרות יפעת הספר הזה וראו מה טובו זה ופיו כי הוא כמשר נאה לשמו אשר קרא לו ויצר
 ביום הולדו **יפה תאר** שם הכולל לכל הספרים כאשר עינים תחוינה משרים כסמיניס משעמיס אשר המצאו
 הסונו ותענענו על רוב שלום . ואני תלת לאל העונות אבותי ביום צרתי ואליו
 אשים דברתי ויונני ויוכני להתחיל החל וכלר' ואת המלאכה **רבה** הנפארת ושאר ספרים
 אשר נעלמו מן העין ותנם אתי מהרב מר וקניצ'ול החפץ' ברוצלה וישלח
 לנו האיש אשר אנתנו הפצוים ויוכני לעלות ולח' בנעום ה' ולבקר
 בהיכלו כי נחם ה' עמי בכנין אראל' ומ לעיון נואל :
 נאם העצור לעבד נסכר הלש ור' .
 מנחם יפה בטמ' ד' יצחק ז' והה נכר הרב המחבר שמאל יפה וצול :

ההתנצלות המגוידיים

מה ששים ה' הוה . אשר ב' במניס ר' ניס ה' הים מ' מיתים . קדמונים ואינוקלת מכי פמנו המתפרנים כאשר
 מ'ס על חטאיו יומי הוה זס קולט אל הסעדה ולא יחטיא . הלא חכמו ו'ל שמו לזה ותקנו תלמי מיוחדת י' באמרוס יהי רצון וכו'
 שלל חסל כדבר הלסה ויסמוכי חכרו וכו' . וכאמת חין זה חן המיתה חלל מבניו דמת הדעוס בטוב טיכ הדעוס כאשר בעלי
 המלכה יונאים מכופלים ודחופים על המניסים לאמר כלו מעשיכם ולפעמים כל סהנה בערב שנת וערב יום טוב בין
 השמשות וחס המויקים סכנרואו' וגם הניירות סרלשונים לא נדפסו כקונן כלותיות בולסות . רק המדעוים אופוס מכים בכך
 אל כך ביד וחחרובים העו'ים לעלות ולראות לורת האומות : ואף הספרים היפנים חזי סהנה לנחמס הס מסוסטטיס
 ולא יוכלו לקרות בו ולא היו בידו ספרים כראוי לכל אומן במלחם כו ווע'ס חן ספסונו וד' ס' סכלנו מנ' ס' הסיסור מתכו כל
 סניג ומכסול יותר הכל ספרים כראוי לכל אומן במלחם כו ווע'ס חן ספסונו וד' ס' סכלנו מנ' ס' הסיסור מתכו כל
 להס חויה טעות לא כביר : ראשון ראשון יעבירי ובחכמתם יתקניו : ותחשו לתאמר המנהג אל מדין' את סחידך עד שפג'י'ה
 למקומו כי חי אספר לבר כלל סקן וי' דין אהכס לבך וכות כ'ד ספעט וסנמוך עכדנרנט מהס בן לא' ח'ים אלקי הקקובל
 כמחור' יוסף פליט סגר פס ק'ק' וולנכאך
 ונחם סכרסס כל' א' מוהר' יסודל ליב סנוו ונ' סרוויין מק' סרלג סכירס לע' סכק' ק' וולנכאך